

STORHERTIGLIG, a. 2. Som tillhör, har afseende på en storhertig eller ett storhertigdöme.

STORHET, f. 3. 1) (fil.) Tingens egenskap att kunna bestämmas genom tal och mått. Äfv. Quantitet. *S. in concreto* eller äfven blott *s.*, själfva tinget, som sålunda kan bestämmas. — 2) Betydligt antal, betydligt myckenhet, vigt, betydligt värde, o. s. v. *Krigshärens, flottans, summans s. Ett brotts s. S-en af hans förtjenster.* — *Syn.* Ansenlighet, Betydenhet, Betydlighet, Vidd, Dryghet. — 3) Stor makt. *Ett folks, en nations s. Guds s.* — 4) (fam.) Stolthet, höghet. — 5) Ovanlig öfverlägsenhet i afseende på själs-egenskaper, snille, hjeltemod, förtjenster, o. s. v. *Catos, Cæsars, Linnés s.* — 5) Stort ändamål, sylfte. *S-en af ett förelag.*

STORHORA, f. 1. (fam.) Allmän sköka.

STORHUFVUD, n. 4. Ett slags styffenig benfisk med ett bredt hufvud och lik grof sill. Mugil Capito.

STORHUNDRADE, n. 4. Antal af etthundra tjuugu.

STORINQVISITOR, störrinquisitör, m. 3. (uttalas i pl. — törarr.) Person, som stod i spetsen för Inquisitionen i ett land, t. ex. i Spanien.

STORK, stårrk, m. 2. Ett fågelslägte af Vadarne. *Ciconia.* *Hvit S.*, $3\frac{1}{2}$ fot lång, hvit med svarta vingar, näbb och ben cinoberröda. *C. alba.* *Svart S.*, 3 fot 3 tum lång, svart, skimrande i grönt och purpur, bröst och mage hvita, näbb och ben röda. *C. nigra.* Kallas äfv. Odens Svala. — *Ss. S-bo, -näbb, -näf, -unge.*

STORKÄNSLER, störrkännslär, m. 3. Rikskansler i vissa större stater.

STORKARL, m. 2. (fam.) Högt uppsatt, förnäm, rik eller högt ansedd man.

STORKAXE, m. 2. pl. — *kaxar.* (fam.) Se *Storkart.*

STORKLYFVARE, m. 3. Den större klyfvaren på örlogsfartyg.

STORKNA, stårrkna, v. n. 1. Förlora andräkten till följe af något, som täpper lufttröret. *S. af rök, af skratt.* *Han äter så, att han s-r.* — *Storknande*, n. 4. o. *Storkning*, f. 2.

STORKNÄF, stårrknäfv, m. sing. Örtslägtet Geranium.

STORKORS, n. 3. Vanligen benämning på högsta klassen i en riddarorden.

STORLABBE, m. 2. pl. — *labbar.* Fågel af Labbeslägtet, omkr. 23 tum lång, mörkbrun. *Les-tris catarractes.*

STORLEK, m. 2. sing. 1) Utsträckning i omfång, vidd, yta. *Begge husens, torgens s. är ungefär lika.* Har för denna bem. stundom plur., t. ex.: *Virke af alla s-r.* — 2) Betydligt omfång, betydlig vidd, yta, betydligt antal, betydlig myckenhet, vigt, betydligt värde, o. s. v. *Skeppets s. gjorde, att det lättare motstod stormen. Torgets s. lemnar godt utrymme för trafiken.*

STORLIGEN, adv. (fam.) Högligen, i hög grad, ganska. *Jag undrar s., huru &c.*

STORLOM, m. 2. pl. — *lommar.* Fågel af Lomslägtet, 15 tum lång, till det mesta svart. *Colymbus arcticus.*

STORLUCKA, f. 1. Skeppslucka tätt för om stormasten.

STORLÄTIG, a. 2. Se *Storordig*, *Stortalig*.

— *Storlätighet*, f. 3. — *Storlätigt*, adv.

STORM, stårrm, m. 2. (i allm.: någonting våldsamt.) 1) Stark blåst, då vinden far 40—60 fot på sekunden. *Häftig, gruffig s. Stickande s.* — 2) (fig.) Säges om svåra hotande olyckor,

om hotande onåd, häftiga förebräelser, våldsamma utbrott af vrede, stora oroligheter i samhället, starka sinnesrörelser, o. s. v. *Genom sin klokhet besvor han s-en. En långvarig revolutions s-ar. En s. af förebräelser. Verldens s-ar. Passionernas, ungdomens s-ar.* — 3) Se *Stormning*. *Intaga en stad med s. Gå till s-s, löpa s.*, storma en fästning, stad, o. s. v.

STORMA, v. n., a. o. impers. 1. 1) (impersonelt) Blåsa våldsamt. *Det s-r ute. Det s-r mycket.* — 2) (neutralt och aktivt) Anfalla fästning, stad o. s. v., för att med väpnad hand intaga dem. *S. en fästning, en stad, ett läger.* — *Syn.* Bestorma, Löpa storm. — 3) (neutralt) Larma, stoja, rasa, hålla väsen; rusa, störta, komma rusande. *Hvad barnen s. der ute! S. och svåra.* (Fig.) *Passionerna s. S. emot, rusa emot; dundra emot. S. fram, igenom, i'n, út* o. s. v., rusa fram &c. *S. på dörren, rusa på d.* (Fig.) *S. på helsan*, lefva öfverdådigt eller strapatsera mycket, så att helsan lider. — *S-n de*, part. pres. *Ett s. haf. Intaga med s. hand*, med storm. — *Stormande*, n. 4.

STORMAKTIG, a. 2. Se *Stormig*.

STORMAPA, f. 1. (skepp.) Ett stagegel, som vandrar på mesanstaget.

STORMARE, m. 3. En, som stormar. Jfr *Storma*, 3. Bildar sammansättningen Bildstormare.

STORMAST, störmåsst, f. 3. Största masten på skepp eller fartyg.

STORMBOCK, m. 2. Se *Murbräcka*, 1.

STORMBOM, m. 2. pl. — *bommar.* (krigs.) Maskin, fylld med granater o. d., att rulla mot stormande fiender.

STORMBRÄDE, n. 4. (krigs.) Planka med utstående jerntaggar, att hindra fienden vid stormning.

STORMBY, m. 2. Se *By*, II.

STORMDÄRE, m. 2. pl. — *därrar.* Se *Kron-däre*.

STORMFAT, n. 3. Fat eller tunna, uppfylld af granater m. m., som kastas på stormande eller belägrande.

STORMFÅGEL, m. 2. pl. — *fåglar.* En simfågel, stor som en Fiskmåse; lever af fisk; flyger i stormväder tätt utefter vågorna. *Procellaria glacialis.*

STORMGALEN, stårrm galänn, a. 2. neutr. — *galet.* Alldeles galen.

STORMGLAS, n. 3. Flaska, innehållande en vätska, som bebådar storm, då den grumlar sig.

STORMHAKE, m. 2. pl. — *hakar.* 1) Klätterhake, som nyttjas vid stormningar. — 2) Hake på fönster.

STORMHARF, f. 2. pl. — *harfvar.* (krigs.) Fällgaller, bestående af ett slags på båda ändrar spetsade palissader.

STORMHATT, m. 2. 1) Jernhatt, som vid stormningar fordom brukades. — 2) Örtslägtet *Aconitum*, isynn. *Blå S.*, med blå blommor, *A. Napellus.*

STORMHUFVA, f. 1. Se *Stormhatt*, 1.

STORMIG, a. 2. 1) Säges om ort, hvarest, eller om tid, då det stormar mycket. *S-t haf. S. sjö. S-t väder. S. väderlek. En s. höst.* — 2) (fig.) Säges om ett land, der krig och inre oroligheter äro vanliga, eller om en tid, då detta är händelsen. *De s-a sydamerikanska fristaterna. Vi lefva i en s. tid.*

STORMKLOCKA, f. 1. 1) Häftig ringning med en klocka, för att göra larm vid eldsvådor, folkupplopp, o. d. — 2) Särskilt dertill använd klocka. *Ringa i s-n.*